

РЕШЕНИЕ

№ 2009

гр. София, 26.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 52 състав,
в публично заседание на 10.03.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Силвия Димитрова

при участието на секретаря Албена Илиева и при участието на прокурора Ива Цанова, като разгледа дело номер **8119** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203 и сл. АПК, вр. чл.1 ЗОДОВ.

Образувано е на основание на основание постъпила искова молба от [фирма], [населено място], с която са предявени срещу Комисия за защита на потребителите иск с правно основание чл.1, ал.1 ЗОДОВ за сумата от 420 лева, заедно със законната лихва, считано от датата на предявяване на иска до окончателното изплащане на сумата, представляваща обезщетение за причинени на дружеството имуществени вреди, претърпени в резултат на незаконосъобразен Акт № К-0053069/30.06.2020 г., издаден от главен експерт в Дирекция ЗППР“ на КЗП и акцесорен иск с правно основание чл.86 ЗЗД за сумата от 5,37 лв., представляващи законната лихва върху главницата от 420 лв. за периода 03.07.2020 г. до 17.08.2020 г. Претендира се присъждане и на направените по делото разноски по представен списък по чл.80 ГПК. Ответникът, Комисия за защита на потребителите, [населено място], чрез процесуалния си представител юрисконсулт К. М., в представен писмен отговор изразява становище за недопустимост на предявените искове, респективно за тяхната неоснователност, поради което счита, че исковите следва да бъдат отхвърлени. Изложени са подробни съображения в подкрепа на твърденията, които се поддържат и в съдебно заседание. Претендира са присъждането на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на СГП счита предявените искове за недоказани, поради което дава заключение, че същите следва да бъдат отхвърлени.

По делото са събрани писмени доказателства.

Съдът, като прецени събраните по делото относими към спора доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, приема за установено от фактическа страна следното:

Вследствие на извършена проверка на дружеството, ищец в настоящото производство, от гл. експерт в Дирекция „ЗППР“ в КЗП по повод на постъпил сигнал е съставен констативен протокол №К-2688194/14.06.2020 г. Видно от същия проверявания обект е бил [фирма], [населено място], а проверката е извършена на посочения в КП уебсайт на дружеството. Вследствие на констатациите в същия дружеството е поканено да се яви на 30.06.2020 г. в КЗП за съставяне на АУАН. В присъствието на управителя на дружеството е съставен Акт №К-0053069/30.06.2020 г., в който е прието, че са нарушени разпоредбите на чл.4, ал.1, т.4 ЗЕТ и чл.4, ал.1, т.5 ЗЕТ. Препис от акта е връчен на представляващия дружеството, който изрично е записал, че ще се възползва от правото на писмени възражения, които ще представи допълнително. В законопредвидения срок е постъпило възражение вх. № Ц-13-5824/02.07.2020 г. от привлеченото към административнонаказателна отговорност дружество, депозирано чрез адв. К. Й. от САК, в което са изложени аргументи че дружеството не е извършило описаното административно нарушение, че не е приложен правилно материалния закон и че са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Към възражението са приложени пълномощни за упълномощаване и преупълномощаване на подалия го адвокат за изготвянето и подаването му. Към преписката не е приложен договор за правна защита и съдействие с уговорено възнаграждение.

С Писмо изх. №Ц-03-4279/22.07.2020 г. дружеството е уведомено, че във връзка с допуснато съществено процесуално нарушение производството по АУАН №К-0053069/30.06.2020 г. се прекратява. Със същото писмо дружеството е поканено да се яви на 31.07.2020 г. за съставяне на нов АУАН. На тази дата в присъствие на пълномощник е съставен Акт №К-0053099 с идентично съдържание на този от 30.06.2020 г., връчен на нарушителя. На 03.08.2020 г. отново е постъпило възражение срещу този акт. Като е взел предвид възражението и е счел, че нарушението е маловажно, на основание чл.28 ЗАНН, актосъставителят, в приложен по преписката доклад от 10.08.2020 г., е предложил на АНО да не се издава НП. На 11.08.2020 г. е разпоредено да се прекрати АНП, за което дружеството е уведомено с писмо от 24.08.2020 г.

В хода на настоящото производство е представен договор за правна защита и съдействие от 30.06.2020 г. със страни [фирма], [населено място] и Адвокатско дружество „Д. и Л.“ с предмет процесуално представителство и защита на интересите на дружеството при изготвяне, подписване и подаване на възражение срещу Акт №К-0053069/30.06.2020 г., като за тази услуга в чл.10, ал.1, т.1 от договора е уговорен адвокатски хонорар в размер на 350 лева без 33Д. В ал.3, т.1 на същия текст е предвидено, че това плащане се извършва в деня на подписване на договора. От приложениите на лист 68, 69 и 70 от делото доказателства се установява, че тази сума, както и ДДС в размер на 70 лева е преведен от дружеството по сметката на адвокатското дружество на 03.07.2020 г.

Относно направените в настоящото производство разноски за адвокатска защита е представен договор за правна защита и съдействие от 05.08.2020 г. със страни [фирма], [населено място] и Адвокатско дружество „Д. и Л.“ и с предмет процесуално представителство и защита при предявяване на иск за вреди от издаването на Акт

№К-0053069/30.06.2020 г. Хонорарът за един адвокат е уговорен в размер на 700 лева без ДДС, като относно плащането е предвидено, че 50% от същия се заплаща преди подаване на исковата молба, а останалите 50% се заплащат най-късно 7 дни преди първото по делото съдебно заседание по банков път с посочена банкова сметка. От представените на л.207, 208 и 209 доказателства се установява, че договореното адвокатско възнаграждение в размер на 700 лева, както и ДДС в размер на 140 лева са преведени по сметката на адвокатското дружество на 14.08.2020 г.

При така установената относима към спора фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

В настоящото производство се претендират вреди от незаконосъобразни действия и бездействия на актосъставителя, съставил АУАН №К-0053069/30.06.2020 г.

Съгласно разпоредбата на чл. 203 АПК гражданите и юридическите лица могат да предявят иски за обезщетение за вреди, причинени им от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на административни органи и длъжностни лица. В случая и с оглед твърденията в исковата молба и мотивите на отменителното определение на ВАС, задължително за настоящата инстанция на основание чл.235, ал.2 АПК, съдът приема, че вредите се претендират от незаконосъобразни действия и бездействия на длъжностно лице при ответника по повод съставяне на Акт № К-0053069/30.06.2020 г., производството по който е прекратено поради съществено процесуално нарушение. Съдът приема, че искът е предявен против юридическото лице, действията и бездействията на чието длъжностно лице се твърди, че са незаконосъобразни, което съгласно чл.205 АПК е пасивно легитимирано да отговаря за причинените вреди. Съгласно чл.2 от Устройствения й правилник, Комисията за защита на потребителите е държавна комисия към министъра на икономиката и е юридическо лице на бюджетна издръжка. Лицето, от чийто незаконосъобразни действия и бездействия се твърди, че са настъпили вредите е главен аксперт в Дирекция „ЗППР“ на КЗП. Предвид това искът е процесуално допустим.

Разпоредбата на чл.1, ал.1 ЗОДОВ определя материалноправните предпоставки за ангажиране на отговорността на държавата. Съгласно тази разпоредба държавата и общините дължат обезщетение за вредите, причинени на гражданите и юридическите лица, произтичащи от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при и по повод изпълнение на административна дейност. Съгласно чл.4 ЗОДОВ обезщетение се дължи за всички имуществени и неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането, независимо дали са причинени виновно от длъжностното лице, тоест отговорността на държавата и общините е обективна и безвиновна. За да възникне основание за ангажиране на тази отговорност за вреди, причинени от дейността на администрацията по чл.1, ал.1 ЗОДОВ, следва да са налице в условията на кумулативност следните предпоставки: 1. незаконосъобразен административен акт, отменен по съответния ред, или незаконосъобразно действие или бездействие на орган или длъжностно лице на държавата или общината, установено в хода на производство за обезщетение, при или по повод изпълнение на административна дейност; 2. вреда от отменен административен акт, респективно от незаконосъобразно действие или бездействие и 3. причинна връзка между постановения незаконосъобразен акт и/или незаконосъобразните действия или бездействия и настъпилия вредоносен резултат. Под вреда следва да се разбира отрицателната последица от увреждането, която засяга неблагоприятно защитените от правото

имуществени и неимуществени интереси на увредения, а под "пряка и непосредствена" - тази вреда, която следва закономерно от незаконосъобразния акт, действие или бездействие на компетентния административен орган по силата на безусловно необходимата връзка между тях. При липсата на който и да е от посочените елементи от фактическия състав не може да се реализира отговорността на държавата и общините по реда на чл.1, ал.1 ЗОДОВ. В случая се твърди, че вредите са причинени от незаконосъобразни действия.

По аргумент от чл.204, ал.4 АПК първата предпоставка за ангажиране отговорността на ответника е наличие на действие ли бездействие и незаконосъобразност на същите, която следва да бъде установена от съда, пред който е предявен искът за обезщетение. Легално определение на тези термини липсва. Под "действие", респ. "бездействие", следва да се разбира всяко такова, извършено от държавен орган или длъжностно лице, което не е юридически акт, а тяхна физическа изява, но не произволна, а в изпълнение или съответно неизпълнение на определена нормативна разпоредба. Разпоредбата на чл.1, ал.1 ЗОДОВ има предвид незаконосъобразно фактическо бездействие по смисъла на чл.256 АПК. Не всяко неизпълнение на задължение на административен орган представлява бездействие по смисъла на чл.256 от АПК, а само неизвършването на фактически действия при наличието на нормативно установено задължение за извършване на такива, т.е. бездействието на административен орган по задължение, произтичащо пряко от нормативен акт или което той е длъжен да извърши по силата на закона.

Съдът намира, че в настоящия случай са установени незаконосъобразни действия и бездействия на длъжностното лице, съставило АУАН на 30.06.2020 г. Дейността на актосъставителя при съставяне на АУАН е административна дейност. Задължителен критерий за определянето на една дейност като административна е дали тя е свързана с властнически правомощия. КЗП е специализиран държавен орган, при което съдът намира, че дейността на длъжностното лице при КЗП при съставяне на АУАН е административна дейност по смисъла на чл.1 ЗОДОВ. Правомощието на длъжностните лица на КЗД да съставят АУАН е предвидено в разпоредбата на чл.233 ЗЗП. Следователно тя е една подзаконова дейност, осъществява се в изпълнение на закона от административни и държавни органи, както и от длъжностни лица. В процесния случай се касае за действия и бездействия на длъжностно лице, тъй като разглежданата дейност е административна.

Съдът приема, че в случая са налице незаконосъобразни действия и бездействия на актосъставителя на първо място предвид факта, че самият АНО е приел, че в хода на АНП, в частност при съставяне на АУАН са допуснати съществени процесуални нарушения. Тези нарушения, с гоглед прозиводството по ЗАНН, следва да се приеме, че са допуснати именно от актосъставителя при съставянето му. Именно той е лицето, което съставяйки АУАН, следва да изпълни процедурата по съставянето му, както и за спазване на изискуемата форма. Вярно е, че в преписката същите не са конкретизирани, но признанието им, както и последвалото прекратяване на АНП води до извода, че такива са допуснати. Преценявайки приложения по делото АУАН съдът констатира, че при съставянето му не е спазена изискуемата от ЗАНН форма относно императивно изискуемите от чл.42 реквизити. Не са посочени дата и място на извършване на нарушението. Не се съдържа ясно описание на деянието, за което е прието, че е административно нарушение, както и описание на обстоятелствата, при които е извършено. Така констатираните нарушения са допуснати от актосъставителя,

който, както се каза, е отговорен за законосъобразното съставяне на АУАН, чрез спазване на съответните разпоредби в тази насока в ЗАНН. Допуснатите нарушения са отчетени от АНО, който като ги е констатирал е прекратил АНП. Предвид изложеното съдът приема за установено, че при съставяне на АУАН актосъставителят е извършил незаконсъобразни действия и бездействия, допускайки съществени процесуални нарушения във формата на съставения от него АУАН, в противоречие с императивните изисквания на чл.42 ЗАНН. Следователно налице е първият елемент от фактическия състав на чл.1, ал.1 ЗОДВО, а именно незаконсъобразни действия и бездействия на длъжностно лице на ответника.

Именно в това производство, приключило с прекратяване на АНП поради допуснати съществени нарушения при съставяне на АУАН, ищецът е направил разноски за адвокатска защита в размер на 420.00 лв. Следователно същият е претърпял имуществени вреди, изразяващи се в заплащане на адвокатски хонорар за процесуално представителство в образуваното срещу него АНП. Платеният от ищеца адвокатски хонорар в АНП представлява имуществена вреда за него, доколкото установената парична сума е излязла от патримониума му, вследствие на което имущественото му състояние е намалено. Следователно налице е и втората изискуема предпоставка - вреда, в случая имуществена. Съдът намира, че установената имуществена вреда е в пряка причинно-следствена връзка с установените незаконсъобразни действия и бездействия. Именно започналото АНП и съставеният АУАН са причина за заплащане на адвокатски хонорар за процесуално представителство пред АНО, защото незаконсъобразните действия и бездействия на актосъставителя при съставяне на АУАН, породили интерес от депозирането на възражения, са причина за упълномощаването на адвокат и заплащането на хонорар, което е породило и правото на защита на привлеченото към АНО лице, включително и чрез адвокат. Следователно именно съставеният АУАН, който дружеството е счело за незаконсъобразен, е предпоставка за ангажиране на адвокатска защита чрез сключване на договор за правна защита и съдействие, последица от което е и заплащането на хонорар в производството пред АНО. По тези съображения съдът счита, че е налице и третата предпоставка за основателност на иска, а именно пряка причинна връзка между незаконсъобразните действия и бездействия и настъпилия вредоносен резултат. Следователно предявеният иск се явява основателен относно претендираните имуществени вреди вследствие заплатени разноски за адвокатска защита в АНП, чийто размер възлиза на 420.00 лева.

Основателността на главния иск води до основателност и на акцесорния за присъждане на законната лихва, считано от датата, от която е поискана, а именно датата на предявяване на иска - 18.08.2020 г. до окончателното изплащане на сумата.

Съдът намира за основателен и искът за заплащане на обезщетение за забавено плащане върху претендираната сума за посочения в исковата молба период. Съгласно чл. 86 ЗЗД, при неизпълнение на парично задължение, длъжникът дължи обезщетение в размер на законната лихва от деня на забавата. Размерът на законната лихва е определен с Постановление № 426 на Министерския съвет от 18.12.2014 г. за определяне размера на законната лихва по просрочени парични задължения. В случая това обезщетение основателно се претендира от датата, на която е заплатено адвокатското възнаграждение до датата на предявяване на иска. Съдът счита, че именно от 03.07.2020 г. ответникът е изпаднал в забава, поради което дължи на оспорващото дружество обезщетение за това на основание чл.86 ЗЗД. Изчислено с

лихвен калкулатор на Национална агенция по приходите това обезщетение възлиза на 9,10 лева. Доколкото обаче същото се претендира в размер на 5,37 лева, а съдът не може да присъди повече, отколкото е поискано, то ответникът следва да бъде осъден да заплати на дружеството обезщетение за забава в размер на исковата претенция от 5,37 лева..

При този изход на делото и на основание чл.10, ал.3 ЗОДОВ основателно се явява искането на процесуалния представител на ищеца за присъждане на разноски. Съобразно представения списък същите се претендират в общ размер от 914 лева за платена държавна такса за образуване на настоящото дело, платена държавна такса за производството пред ВАС по частната жалба и адвокатски хонорар. Установи се, че дължимите държавни такси са внесени от ищеца съответно в размер на 50 лева за настоящото производство и 15 лева за производството пред ВАС. Ищецът е заплатил сума от 840.00 лева за адвокатски хонорар. Съгласно чл.10, ал.3 ЗОДОВ, която норма е специална по отношение на чл.143 АПК, направените от ищеца разноски за адвокатска защита следва да се присъдят съразмерно на уважената част от иска. Искът се уважава изцяло за предявените суми, поради което на ищеца се дължат разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 840.00 лева и 65.00 лева, направени разноски за държавна такса за разглеждане на делото. Претендираната сума за банковия превод на държавната такса в размер на 9 лева, съдът счита, че не следва да се присъжда като разноски. По този начин общата сума на дължимите му деловодни разноски възлиза на 905.00 лева, която сума ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца, като направени от него разноски в настоящото производство.

Водим от гореизложеното Административен съд - София-град, II отделение, 52-и състав

РЕШИ:

ОСЪЖДА Комисия за защита на потребителите да заплати на [фирма], [населено място], сумата от 420.00 /четиристотин и дведесет/ лева, ведно със законната лихва, считано от 18.09.2020 г. - датата на предявяване на иска до окончателното изплащане на главницата, представляваща обезщетение за претърпени имуществени вреди вследствие на незаконосъобразни действия и бездействия на длъжностното лице - главен аксперт в Дирекция „ЗППР“ на КЗП, при съставяне на Акт №К-0053069/30.06.2020 г., като и сумата от 5,37 /пет лева и 37 ст./, представляваща обезщетение за забавено плащане на главницата за периода от 03.07.2020 г. до 18.09.2020 г.

ОСЪЖДА Комисия за защита на потребителите да заплати на [фирма], [населено място] деловодни разноски по делото в размер на 905.00 /деветстотин и пет/ лева.

Решението подлежи на обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от уведомяване на страните, на които на основание чл.138 АПК да се изпрати препис от същото.

СЪДИЯ:

